Atharva Veda

Aum
Mantras Atharva Veda

Atharva Veda- Kand-10, Sukta-8, verse 23

सनातन ऐनम आहुः उत अद्य स्यात पुनर्नवाः।

अहो रात्रे प्रजायेते अन्यः अन्यस्य रूपयोः।।

सनातन ऐनम आहुः उत अद्य स्यात पुनर्नवाः।

अहो रात्रे प्रजायेते अन्यः अन्यस्य रूपयोः।।

That (God) is called Eternal and That becomes new again today, at present, every time (by manifesting in newer forms)

Just as day and night are created from the form of one and another.

Atharva Veda- Kand-13, Sukta-4, verses-1 to 56

AV 13.4.1

स एति सविता स्व र्दिवस्पृष्ठे ऽ वचाकंशत् ।। 1।।

Sa eti savitā svardivaspṛṣṭhe ' vacākaśat. (1)

AV 13.4.2

रश्मिभिर्नभ आभृतं महेन्द्र एत्यावृतः ।। 2।।

Raśmibhirnabha ābhṛtaṁ mahendra etyāvṛtaḥ. (2)

AV 13.4.3

स धाता स विधर्ता स वायुर्नभ उच्छ्तम्
रश्मिभिर्नभ आभृतं महेन्द्र एत्यावृतः।। 3।।

Sa dhātā sa vidhartā sa vāyurnabha ucchritam.

Raśmibhirnabha ābhætaṁ mahendra etyāvṛtaḥ. (3)

AV 13.4.4

सो ऽर्यमा स वरुणः स रुद्रः स महादेवः
रश्मिभिर्नभ आभृतं महेन्द्र एत्यावृतः।। 4।।

So ʿ ryamā sa varuṇaḥ sa rudraḥ sa mahādevaḥ.
Raśmibhirnabha ābhṛtaṁ mahendra etyāvṛtaḥ. (4)

AV 13.4.5

सो अग्निः स उ सूर्यः स उ एव महायमः।
रश्मिभिर्नभ आभृतं महेन्द्र एत्यावृतः।। 5।।

So agniḥ sa u sūryaḥ sa u eva mahāyamaḥ.
Raśmibhirnabha ābhṛtaṁ mahendra etyāvṛtaḥ. (5)

AV 13.4.6

तं वत्सा उप तिष्ठन्त्येकशीर्षाणो युता दश।
रश्मिभिर्नभ आभृतं महेन्द्र एत्यावृतः।। 6।।

Taṁ vatsā upa tiṣṭhantyekaśīrṣāṇo yutā daśa.
Raśmibhirnabha ābhṛtaṁ mahendra etyāvætaḥ. (6)

AV 13.4.7

पश्चात्प्रांच आ तन्वन्ति यदुदेति वि भासति।
रश्मिभिर्नभ आभृतं महेन्द्र एत्यावृतः।। 7।।

Paścātprāñca ā tanvanti yadudeti vi bhāsati.
Raśmibhirnabha ābhṛtaṁ mahendra etyāvṛtaḥ.(7)

AV 13.4.8

तस्यैष मारुतो गणः स एति शिक्याकृतः।। 8।।

Tasyaiṣa māruto gaṇaḥ sa eti śikyākṛtaḥ. (8)

AV 13.4.9

रश्मिभिर्नभ आभृतं महेन्द्र एत्यावृतः।। 9।।

Raśmibhirnabha ābhṛtaṁ mahendra etyāvṛtaḥ. (9)

AV 13.4.10

तस्येमे नव कोषा विष्टम्भा नवधा हिताः ।। 10।।

Tasyeme nava kośā viṣṭambhā navadhā hitāḥ. (10)

AV 13.4.11

स प्रजाभ्यो वि पश्यति यच्च प्राणति यच्च न।।11।।

Sa prajābhyo vi paśyati yacca prāṇati yacca na. (11)

AV 13.4.12

तमिदं निगतं सहः एष एक एकवृदेक एव।।12।।

Tamidaṁ nigataṁ sahaḥ sa eṣa eka ekavṛdeka eva. (12)

AV 13.4.13

एते अस्मिन्देवो एकवृतो भवन्ति ।।13।।

Ete asmindevā ekavṛto bhavanti. (13)

AV 13.4.14

कीर्तिश्च यशश्चाम्भश्च नभश्च ब्राह्मणवर्चसं चान्नं चान्नाद्यं च।।14।।

Kīrtiśca yaśaścāmbhaśca nabhaśca brāhmaṇa-
varcasaṁ cānnaṁ cānnādyaṁ ca. (14)

AV 13.4.15

य एतं देवमेकवृतं वेद।।15।।

Ya etaṁ devamekavṛtaṁ veda. (15)

AV 13.4.16

न द्वितीयो न तृतीयश्चतुर्थो नाप्युच्यते।
य एतं देवमेकवृतं वेद।।16।।

Na dvitīyo na tṛtīyaścaturtho nāpyucyate.
Ya etaṁ devamekavṛtaṁ veda. (16)

AV 13.4.17

न पंचमो न षष्ठः सप्तमो नाप्युच्यते।
य एतं देवमेकवृतं वेद।।17।।

Na pañcamo na ṣaṣṭhaḥ saptamo nāpyucyate.
Ya etaṁ devamekavṛtaṁ veda. (17)

AV 13.4.18

नाष्टमो न नवमो दशमो नाप्युच्यते।
य एतं देवमेकवृतं वेद।।18।।

Nāṣṭamo na navamo daśamo nāpyucyate.
Ya etaṁ devamekavṛtaṁ veda. (18)

AV 13.4.19

स सर्वस्मै वि पश्यति यच्च प्राणति यच्च न।
य एतं देवमेकवृतं वेद।।19।।

Sa sarvasmai vi paśyati yacca prāñati yacca na.
Ya etaṁ devamekavṛtaṁ veda. (19)

AV 13.4.20

तमिदं निगतं सहः स एष एक एकवृदेक एव।
य एतं देवमेकवृतं वेद।।20।।

Tamidaṁ nigataṁ sahaḥ sa eṣa eka ekavṛdeka eva.
Ya etaṁ devamekavṛtaṁ veda (20)

AV 13.4.21

सर्वे अस्मिन्देवा एकवृतो भवन्ति।
य एतं देवमेकवृतं वेद।।21।।

Sarve asmindevā ekavæto bhavanti.
Ya etaṁ devamekavṛtaṁ veda. (21)

AV 13.4.22

ब्रह्म च तपश्च कीर्तिश्च यशश्चाम्भश्च नभश्च ब्राह्मणवर्चसं चान्नं चान्नाद्यं च।
य एतं देवमेकवृतं वेद।।22।।

Brahma ca tapaśca kīrtiśca yaśaścāmbhaśca nabhaśca brāhmaṇavarcasaṁ cānnāṁ cānnā-dyaṁ ca. Ya etaṁ devamekavṛtaṁ veda. (22)

AV 13.4.23

भूतं च भव्यं च श्रद्धा च रुचिश्च स्वर्गश्च स्वधा च।।23।।

Bhūtaṁ ca bhavyaṁ ca śraddhā ca ruciśca svargaśca svadhā ca. (23)

AV 13.4.24

य एतं देवमेकवृतं वेद।।24।।

Ya etaṁ devamekavṛtaṁ veda. (24)

AV 13.4.25

स एव मृत्युः सो ३ मृतं सो ३ भवं 1स रक्षः।25।।

Sa eva mṛtyuḥ so ˈmṛtaṁ soˈbhvaṁ sa rakṣaḥ. (25)

AV 13.4.26

स रुद्रो वसुवनिर्वसुदेये नमोवाके वषट्कारोऽ नु संहितः।।26।।

Sa rudro vasuvanirvasudeye namovāke vaṣaṭkāroˈnu saṁhitaḥ. (26)

AV 13.4.27

तस्येमे सर्वे यातव उप प्रशिषमासते।।27।।

Tasyeme sarve yātava upa praśiṣamāsate. (27)

AV 13.4.28

तस्यामू सर्वा नक्षत्रा वशे चन्द्रमसा सह।।28।।

Tasyāmū sarvā nakṣatrā vaśe candramasā saha. (28)

AV 13.4.29

स वा अह्नोऽजायत तस्मादहरजायत।।29।।

Sa vā ahno ˈjāyata tasmādaharajāyata. (29)

AV 13.4.30

स वै रात्र्या अजायत तस्माद्रात्रिरजायत।।30।।

Sa vai rātryā ajāyata tasmādrātrirajāyata. (30)

AV 13.4.31

स वा अन्तरिक्षादजायत तस्मादन्तरिक्षमजायत।।31।।

Sa vā antarikṣādajāyata tasmādantarikṣamajāyata. (31)

AV 13.4.32

स वै वायोरजायत तस्माद्वायुरजायत।।32।।

Sa vai vāyorajāyata tasmādvāyurajāyata. (32)

AV 13.4.33

स वै दिवो ऽजायत तस्माद् द्यौरध्यजायत।।33।।

Sa vai divo ˈjāyata tasmād dyauradhyajāyata. (33)

AV 13.4.34

स वै दिग्भ्यो ऽजायत तस्माद्दिशो ऽ जायन्त।।34।।

Sa vai digbhyo ˈjāyata tasmāddiśo ˈjāyanta. (34)

AV 13.4.35

स वै भूमेरजायत तस्माद्भूमिरजायत।।35।।

Sa vai bhūmerajāyata tasmādbhūmirajāyata. (35)

AV 13.4.36

स वा अग्नेरजायत तस्मादग्निरजायत।।36।।

Sa vā agnerajāyata tasmādagnirajāyata. (36)

AV 13.4.37

स वा अद्भयो ऽजायत तस्मादापोऽजायन्त।।37।।

Sa vā adbhyo ˈjāyata tasmādāpo ˈjāyanta. (37)

AV 13.4.38

स वा ऋग्भ्यो ऽजायत तस्मादृचोऽ जायन्त।।38।।

Sa vā ṛgbhyo ˈjāyata tasmādṛco ˈjāyanta. (38)

AV 13.4.39

स वै यज्ञादजायत तस्माद्यज्ञो ऽ जायत।।39।।

Sa vai yajñādajāyata tasmādyajño ˈjāyata. (39)

AV 13.4.40

स यज्ञस्तस्य यज्ञः स यज्ञस्य शिरस्कृतम्।।40।।

Sa yajñastasya yajñaḥ sa yajñasya śiraskṛtam. (40)

AV 13.4.41

स स्तनयति स वि द्योतते स उ अश्मानमस्यति।।41।।

Sa stanayati sa vi dyotate sa u aśmānamasyati. (41)

AV 13.4.42

पापाय वा भद्राय वा पुरुषायासुराय वा।।42।।

Pāpāya vā bhadrāya vā puruṣāyāsurāya vā. (42)

AV 13.4.43

यद्वा कृणोष्योषधीर्यद्वा वर्षसि भद्रया यद्वा जन्यमवीवृधः।।43।।

Yadvā kṛṇoṣyoṣadhīryadvā varṣasi bhadrayā
yadvā janyamavīvṛdhaḥ. (43)

AV 13.4.44

तावांस्ते मघवन्महिमोपो ते तन्वः शतम्।।44।।

Tāvāṁste maghavanmahimopo te tanvaḥ śatam. (44)

AV 13.4.45

उपो ते बध्वे बद्धानि यदि वासि न्य र्बुदम्।।45।।

Upo te badhve baddhāni yadi vāsinyarbudam. (45)

AV 13.4.46

भूयानिन्द्रो नमुराद्भूयानिन्द्रासि मृत्युभ्यः।।46।।

Bhūyānindro namurādbhūyānindrāsi mṛtyubhyaḥ. (46)

AV 13.4.47

भूयानरात्याः शच्याः पतिस्त्वमिन्द्रासि विभूः प्रभूरिति त्वोपास्महे वयम्।।47।।

Bhūyānarātyāḥ śacyāḥ patistvamindrāsi vibhūḥ
prabhūriti tvopāsmahe vayam. (47)

AV 13.4.48

नमस्ते अस्तु पश्यत पश्य मा पश्यत।।48।।

Namaste astu paśyata paśya mā paśyata. (48)

AV 13.4.49

अन्नाद्येन यशसा तेजसा ब्राह्मणवर्चसेन।।49।।

Annādyena yaśasā tejasā brāhmaṇavarcasena. (49)

AV 13.4.50

अम्भो अमो महः सह इति त्वोपास्महे वयम्।
नमस्ते अस्तु पश्यत पश्य मा पश्यत।
अन्नाद्येन यशसा तेजसा ब्राह्मणवर्चसेन।।50।।

Ambho amo mahaḥ saha iti tvopāsmahe vayam.

Namaste astu paśyata paśya mā paśyata.
Annādyena yaśasā tejasā brāhmaṇavarcasena. (50)

AV 13.4.51

अम्भो अरुणं रजतं रजः सह इति त्वोपास्महे वयम्।
नमस्ते अस्तु पश्यत पश्य मा पश्यत।
अन्नाद्येन यशसा तेजसा ब्राह्मणवर्चसेन।।51।।

Ambho aruṇaṁ rajataṁ rajaḥ saha iti tvopāsmahe vayam.
Namaste astu paśyata paśya mā paśyata.
Annādyena yaśasā tejasā brāhmaṇavarcasena. (51)

AV 13.4.52

उरुः पृथुः सुभूर्भुव इति त्वोपास्महे वयम्।
नमस्ते अस्तु पश्यत पश्य मा पश्यत।
अन्नाद्येन यशसा तेजसा ब्राह्मणवर्चसेन।।52।।

Uruḥ pṛthuḥ subhūrbhuva iti tvopāsmahe vayam.
Namaste astu paśyata paśya mā paśyata.
Annadyena yaśasā tejasā brāhmaṇavarcasena. (52)

AV 13.4.53

प्रथो वरो व्यचो लोक इति त्वोपास्महे वयम्।
नमस्ते अस्तु पश्यत पश्य मा पश्यत।
अन्नाद्येन यशसा तेजसा ब्राह्मणवर्चसेन।।53।।

Pratho varo vyaco loka iti tvopāsmahe vayam.
Namaste astu paśyata paśya mā paśyata.
Annadyena yaśasā tejasā brāhmaṇavarcasena. (53)

AV 13.4.54

भवद्वसुरिदद्वसुः संयद्वसुरायद्वसुरिति त्वोपास्महे वयम्।।54।।

Bhavadvasuridadvasuḥ saṁyadvasurāyadvasuriti tvopāsmahe vayam. (54)

AV 13.4.55

नमस्ते अस्तु पश्यत पश्य मा पश्यत।।55।।

Namaste astu paśyata paśya mā paśyata. (55)

AV 13.4.56

अन्नाद्येन यशसा तेजसा ब्राह्मणवर्चसेन।।56।।

Annādyena yaśasā tejasā brāhmaṇavarcasena. (56)

AV 10.8.23

Sanaatanam enam aahu uta adya syaat purarnnavah.
Ahoraatre prajaayate anyou anyasya rupayoh.

Elucidation :-
To That (Atman) God, say Eternal i.e. Sanatan. And That becomes new again today, at present (by manifesting in newer forms), just as day and night are created from the form of one another.

AV 19.71.1

Elucidation :-

How to glorify Vedas?
What are the seven types of grants, Vedas provide us?

Devata of this verse is ‘Vedmata’.
The boon giving motherly knowledge of the universe and the Brahman i.e. Holy Vedas, has been presented, glorified by me (God) for inspiring, promoting and purifying all twice-born who have been raised for gaining knowledge. This knowledge extends seven types of grants :-

To receive and reach the place of God-realisation i.e. Brahma loka, all these grants are to be surrendered to me (God).

Practical Utility in life :-

How to progress for God-realisation?
How to choose one – God or His grants?

Surrender means detachment. This Verse makes out a clear principle to be egoless and desireless. All these grants are given by God, but certainly these are not God Himself because He is the Supreme Lord, the Creator. The Creator and the creation cannot be one. We should remain detached from these grants to enable ourself to receive God in realization.
We must answer a question first – Are we satisfied with these grants or do we need God? Keep it in mind that we cannot have both. To answer this question, keep it in mind the following aspects :-
Grants cannot provide us permanent satisfaction, God certainly can.
Grants cannot give us ultimate peace, God certainly can.
Grants cannot lead us to salvation, God's realization itself is salvation.

AV 19.72.1

Elucidation :-

How do we perform all acts in our life?
Devata of this verse is 'Parmatma'. It means, through this verse, we are invoking God.
From the receptacle of God, actually God Himself, that we have gained, bored up or extracted Vedas i.e. knowledge of al materials and non-materials, and knowledge of God also, we should establish that knowledge inside the storehouse of God.
All desired acts have been performed with the heroic might of God only. With that (God, His receptacle), all divinities may protect me and my penances, here, in this life.

Practical Utility in life :-

Where shall we establish our knowledge i.e. Vedas?

The receptacle of all Vedas is God Himself. We derive knowledge from that source. We should dedicate all acts to God and detach ourself from the rewards. Material gains can be given up easily but what to do with the knowledge of the Supreme Divine. This verse guides us to keep that knowledge, Vedas, inside that God who is within us.

Just as we detached ourself from the material rewards of our karmas, we should establish the knowledge of God in that God Himself.

Such a consciousness would certainly get us close to Parmatma in realization, who is Devata of this verse.